

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/24/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010826
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812010826.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Stanislava Hájička v trestnej veci proti obžalovanému V. B. pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 262/2011 Z. z. (ďalej len Tr. zák.) a iné prejednal na verejnom zasadnutí dňa 27. marca 2013 odvolanie obžalovaného V. B. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. februára 2013, sp. zn. 1T/291/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného V. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. februára 2013, sp. zn. 1T/291/2012, bol obžalovaný V. B. uznaný za vinného pod bodom 1 z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. a pod bodom 2 z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v období od 04.februára 2012 do 23.júla 2012 opakovane, presne nezistený počet krát navštevoval byt na ulici S. č. XXX/XX v L., kde býva jeho manželka - poškodená D. B., ktorú taktiež čakával v X. na autobusovej stanici, resp. na ulici Chemikov, keď cestovala do práce a z práce, chodieval za ňou do jej zamestnania do predajne JUST PLAY v Prievidzi na ulici Nábřežnej, volal a písal SMS správy na jej mobilný telefón, pričom pri stretnutiach s poškodenou, ako aj v telefonátoch od tejto požadoval, aby stiahla návrh na určenie výživného, návrh na rozvod a trestné oznámenia, ktoré na neho podala, inak ju odvezú v sanitke, skončí hrobárovi na lopate, zle skončí, že ju zabije a pripraví o robotu, počas uvedeného obdobia sa počas návštev v byte na ulici S. č. XXX/XX v L. správal agresívne, s nožom v ruke sa vyhrážal, že všetko porozbíja, pričom dňa 06.februára 2012 v čase okolo 21.30 hod. po tom, čo mu poškodená uviedla, že nič sťahovať nebude, túto chytil v kuchyni pod krk a takto ju vliekol do obývačky na zem, kde ju škrtil, čím jej nespôsobil žiadne zranenia,

2/ dňa 05.apríla 2012 v čase od 11.30 hod. až do 11.40 hod. v X. od ulici Y. až po odstavnú plochu pred areálom bývalej obaľovačky v katastrálnom území Nováky neustále prenasledoval a postupne počas jazdy minimálne jedenkrát zozadu narazil osobným motorovým vozidlom značky RENAULT 19 technické evidenčné číslo PD-XXX C., ktoré riadil do motorového vozidla značky HUYNDAI Matrix technické evidenčné číslo PE-XXX L., ktoré riadila jeho manželka - poškodená D. B., trvale bytom L., S. č. XXX/XX a spolujazdkyňou bola jeho dcéra - poškodená K. B., bytom detto, kde D. B. v dôsledku tohto a v obave o svoj život poškodená odbočila z hlavnej cesty na odstavnú plochu pred vchodovú bránu do areálu bývalej obaľovačky, vedľa cesty 1/50 za Brezinou v smere na Nitrianske Sučany, pričom obžalovaný zastavil svoje vozidlo vedľa vozidla poškodenej a cez otvorené okno kričal na poškodené „aj tak skončíte na cintoríne a aj tak nemáte svedka“.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný V. B. odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 7 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný V. B. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu poukazoval na to, že z vykonaného dokazovania podľa názoru obhajoby nevyplývalo, že slovné spojenia, ktoré mal obžalovaný vysloviť na adresu poškodenej D. B., by boli vyslovené v súvislosti s tým, aby poškodená niečo konkrétne konala (vzala späť návrh na výživné, resp. vzala späť návrh na rozvod manželstva). Súvislosť medzi slovnými spojeniami „skončíš hrobárovi na lopate, odvezie ťa sanitka, pripravím ťa o robotu...“ a konkrétnym konaním, podľa názoru obhajoby uvádzala vo svojich výpovediach predovšetkým poškodená D. B., avšak ani dcéra K. B. takúto súvislosť neuvádzala. Vzhľadom na tieto dôvody mal byť skutok pod bodom 1 obžaloby kvalifikovaný ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Domnieval sa ďalej, že skutok pod bodom 2 obžaloby sa nestal s poukazom na výpoveď obžalovaného a odborné vyjadrenie znalca z odboru cestnej dopravy, ktorý podľa názoru obhajoby vylúčil kontakt medzi vozidlom poškodenej a vozidlom obžalovaného v takom rozsahu, ako prezentovala vo svojej výpovedi poškodená D. B.. Na základe uvedených dôvodov alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a aby obžalovaného vo vzťahu ku skutku pod bodom 2 obžaloby oslobodil spod obžaloby a vo vzťahu ku skutku pod bodom 1 obžaloby, aby obžalovaného uznal za vinného z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a uložil mu primeraný trest alebo, pokiaľ argumentáciu obhajoby v tomto smere neakceptuje, aby obžalovanému uložil trest s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na to, že obžalovaný je osobou netrestanou a motívom jeho konania bolo sklamanie v manželskom živote. Obžalovaný V. B. okrem toho sám na verejnom zasadnutí v písomnom vyjadrení poukázal na to, že sa snažil obnoviť spolužitie a udržať rodinu, nemal však úmysel manželku vydierať. Uvedomil si, že nemal porušovať súdny zákaz priblížiť sa k manželke, za čo sa jej ospravedlňuje, avšak robil to len preto, že neovládal svoje city, snažil sa obnoviť manželstvo a preto jej písal sms-ky a chodil za ňou do práce. Nie je si však vedomý, že by sa jej vyhrážal zabitím alebo že ju pripraví o prácu, pričom pokiaľ z jeho úst vyšli emotívne slová, čo pripustil, bolo to len preto, že nezvládol situáciu, do ktorej sa dostal. Poukázal na to, že počas väzby si uvedomil, že aj keď stratil manželku, musí začať odznova a domáhal sa zníženia podľa neho veľmi prísneho trestu uloženého okresným súdom s poukazom na to, že potrebujú jeho pomoc tak jeho rodičia, ako aj dcéra, ktorá býva v súčasnosti u jeho rodičov, pretože odmietla bývať so svojou matkou.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol odvolanie obžalovaného V. B. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 6. marca 2013, na verejnom zasadnutí preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine a treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného V. B. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného V. B., ale predovšetkým o svedecké výpovede D. B., K. B., H. H. P., H. F., H. V., odborné vyjadrenie Ing. H. O., znalca z odboru cestnej dopravy a o listinné dôkazy, na ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného V.. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybné usvedčujú obžalovaného V. B. zo spáchania obidvoch žalovaných skutkov

uvedených vo výroku napadnutého rozsudku pod bodmi 1 a 2. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní vo vzťahu skutkovým zisteniam nepovažoval preto odvolací súd za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného V. B. zhodne s obžalobným návrhom pod bodom 1 ako pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. a pod bodom 2 ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za opodstatnené a preto v podrobnostiach poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému V. na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. (rozpätie na 4 až 10 rokov) vo výmere 4 roky zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou tak, ako na to vecne správne poukázal v napadnutom rozsudku už okresný súd. Tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a odkazuje na ne. Rovnako vecne správne a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného V. B. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Keďže odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k týmto výrokom, neakceptoval ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného. So zreteľom na uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného V. B. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.